

KIHNU LEHT

VÄLJAANDJA KIHNU VALLAVALITSUS

märts 2015 nr. 3 (167)

TÄNA LEHES

**Muuseumis
peeti Saare
päeva**

**Kaisa Laos
sai "Andeka
lapse"
stipendiumi**

**Kihnu
kivilaeva
mudel
ootab tuge**

**Nahaparki-
mine kui
hääbuv
käsitööliik**

**Riigikogu
valimistest
Kihnus**

**Kihnu
puisniidud -
taastamist
väärivad
elupaigad**

**Õunapuud
vilja-
kandvateks**

Saare preemia läks Orisselja Reedale

Tänavuse Theodor Saare pärimuspreemia sai Orisselja Reet lastele pillimängu õpetamise ja aktiivse tegutsemise eest me-repärandid koguv Saare Mere Seltsis.

Orisselja Reet rääkis Kihnu Lehele, et läks Saare päevale „täiesti pahaaimamata“. Kuna ta oli kevadises pillilaagris nii akordioni- kui lõõtsaõpetaja, pidi ta koos õpilastega kontserdil üles asutuma ega mõelnud sellele, kes Saare preemia saab. Kui tema nimi aga välja kuulutati, mõtles ta esialgu suurest üllatusest vastu vaidlema hakata.

„Eks ma muidugi olin rõõmus - tore, kui keegi märkab,“ ütles Reet. Ta lisas, et ei tee ühtegi asja sellepärast, et kellelegi midagi näidata, vaid üksnes iseenda rõõmuks.

„Teen lihtsalt oma südame järgi: tahan teha ja teengi ja kui ma ühel hetkel enam ei taha, siis pole sundi, et pean,“ ütles ta.

Seepärast ei oska Reet ka öelda, kas südamelähedasem on lõõtsamäng või tegutsemine Kihnu Mere Seltsis – mõlemad on talle ühtviisi olulised. Nii nagu töökohti on Reedal kaks: AS Kihnuranna raamatupidamine ja Kihnu sadam, on ka meelistegevusi kaks. Kihnu Mere Seltsi nimetab ta põhiliseks vaba aja veetmise kohaks.

Kihnus on märgatud, et varem vaid akordioni mänginud Reet on hakanud järjest paremini lõõtsa tõmbama ja tihti tuntakse huvi, kus ta seda õppinud on. 2012. aastast alates käib Reet kaks korda kuus Tallinna Lõõtsaklubis Eesti parima lõõtsaõpetaja Juhan Uppini juures.

„Kui alustasin, oskasin

kahte lugu ja need olid ka ligadi-logadi,“ meenutab ta. Ometi julges ta alustada edasijõudnute rühmas, sest mõtles, et natuke ta ju lõõtsa tõmmata oskab ka. „Edasijõudnute hulgas tundus alguses küll, et „oi, vale koht“, aga siis mõtlesin: mis siis ikka, hakkan proovima,“ meenutas ta.

järgneb pöördel >>

<< algus esilehel

Hoogu andis juurde see, et eelmisel suvel toimunud Pillipeole pääsemiseks tuli kõvasti harjutada. „Oli teada, et kui lugusid selgeks ei saa, siis Pillipeole ei pääse,“ rääkis ta.

Juhan Uppin ütles, et täpselt Karl Kikka moodi tuleb mängida ja nii Reet kodus Youtube abil lõikude kaupa harjutas.

„Mõni käik ei tulnud kuidagi välja ja siis tuli kasvõi sada korda uuesti mängida,“ jutustas järjekindel naine. Lõpptulemuseks oli see, et 80st soovijast pääsesid pooled Pillipeole, Reet nende seas.

Kui Reet veel Tallinna Mereakadeemias õppis, oli tal lihtne kaks korda kuus samas linnas harjutamas käia. Pärast kooli lõppu tundus pealinna sõit keeruline ja mõned korrad jättis ta vahele.

„Siis tundsin, et nii ikka ei saa, mingi asi nagu sunnib

tagant ja kui ei ole oma rahvaga mängida saanud, on tunne, et midagi on puudu,“ naeris ta.

Ja nii sõidab Reet kaks korda kuus Tallinna paariks-kol-

meks tunniks lõõtsa tõmbama.

Ega pillimäng ei ole üldse odav lõbu. Kui esialgu mängis Reet saksa lõõtspilliga, siis pärast aastast proovi-

mist ostis ta endale järelmaksuga Teppo lõõtsa.

„Heino Tartese pillid mak-savad kuskil 4000 eurot, mina sain enda oma tuhande võrra odavamalt. Süda tilgub verd, kui lennukis saab pill pagasisse anda või mujal pillile keegi otsa komistab,“ rääkis ta, kuidas oma suurt varandust hoidma peab.

Tema sõnul ei peaks keegi viltu vaatama, kui ta ei ole nõus mängima õues niiske või vihmase ilmaga, sest pill on õrn ja teda peab hoidma.

Küsimusele, kas Reet tunneb ennast paremini akordionit või lõõtsa mängides, vastas ta, et ei oska kumbagi, muidu ju ei õpiks. Pärast veidi järelemõtlemist leidis ta, et lõõtsaga tunneb ta end paremini.

„Kui ennast suurte lõõtsamängijatega võrdlen, võin öelda, et ma ei oska midagi. Sellega ongi nii, et mida rohkem õpid, seda rohkem saad aru, et ei oska ja tekib janu juurde õppida.“

Anu Saare

Muuseumis peeti Saare päeva

Kihnu Kultuuri Instituut korraldas 22. märtsil Kihnu muuseumis Theodor Saare sünniaastapäeva tähistamiseks traditsioonilise saare päeva, samas tähistati kihnukeelse te uudiste kümnendat sünnipäeva.

Kuna tänavu jaanuaris möödus kümme aastat kihnukeelse te uudiste esimesest saatest Vikerraadios, tänas saate toimetaja Mark Soosaar kõiki, kes saate tegemisel on kaasa löönud. Kümne aasta jooksul on eetris olnud peaaegu poolteist tuhat saadet. Esimesed raadiohääled olid Mere Marju ja Ansumihkli Heleri, seejärel Läänemetsa Reene, Lepiku Maris ning praegu on kihnukeelse te uudistega eetris Kihnu kooli õpilased Uustalu Joanna, Kolde Kaisa ja Pärna Raigo.

Eesti Rahvusringhäälingu juhatuse esimees Margus Allikmaa kinkis Mark Soosarele ERRi hõbedased mansetinööbid kui erilise tunnustuse kihnukeelse te uudiste toimetamise eest. Toimetusele andis Allikmaa ERRi kingutusena üle tahvelarvuti raadiotöö hõlbustamiseks, et uudiseid kiiremini salvestada ja neid saateks ette valmistada.

Mark Soosaar näitas oma kahte filmi, mis on valminud koostöös Eesti Rahvusringhäälinguga. 1964. aastal valminud tummfilmile „Väike-saarel“ mängis kohapeal saatemuusikat viiuliõpetaja Kuraga Mari. 1965. aastal Ruhnus valminud film „Ülge-püüdajad“ jõudis vaatajateni esimest korda.

Tänavuse Kihnu Kultuuri-ruumi väljaantud Theodor Saare pärimuspreemia sai Kihnu Mere Seltsi eestve-

daja ja lõõtsaõpetaja Reet Laos, kellele preemia andis üle Pärnu maavanem Kalev Kaljuste.

Kihnu Kultuuri Instituut kuulutas välja emakeelepäeva viktoriini võitajad, kelleks olid vanemast kooliastmest Carmen ning Keitlin nooremast Mirjam ning Kärolin. Kõik said mälestuseks raa-

matud.

Saare päev oli ühtlasi ka kevadise pillilaagri lõpetamine ja Kihnu pillilapsed esinesid oma uute lugudega, mida nad märtsivaheaja pillilaagris õppinud olid. Seekord harjutati lugusid, mis tuntud „Kevade“ filmist.

Kihnu Leht

Kaisa sai „Andeka lapse“ stipendiumi

Kaisa Laos sai Pärnu Zonta klubi „Andeka lapse“ stipendiumi, mis anti üle 28. märtsil Kuninga Tänav Põhikoolis peetud pidulikul aktusel.

Pärnu Zonta klubi igakevadisel stipendiumikonkursil valiti tänavu välja kaheksa Pärnu maakonna andekat õpilast, Kaisa nende seas. Aktusel esinesid Kuninga tänav Põhikooli poisid ja tüdrukud ning mitmed stipendiaadid, kes muusikaga tegelevad. Kaisa mängis aktusel viiulil „Mäese valssi“.

See oli esimene kord, kui Kaisa pälvis üksi suure publiku, pealegi

pälvis võõra, ees esines, kuid tema esinemine teenis suure ja sooja aplausi.

Kaisa oli tõsiselt rõõmus ja õnnelik, kui Zonta klubi talle stipendiumi andmisest teatas. „Miks just mina, Pärnu maakonnas on palju andekaid lapsi? See on mulle tõsiselt hea sünnipäevakink!“ rõõmustas paar päeva enne 14. sünnipäeva

hea sõnumi saanud Kaisa. Tema elevust on raske kirjeldada – ta oli märkamise üle väga-väga hea meel.

„Andeka lapse“ projekti-

juht Merle Tasane rõhutas oma aktusel peetud kõnes, et väga oluline on andekate laste märkamine ja nende jaoks on stipendium tunnustuseks nii tubli õppetöö ja huvitegevuse eest kui ka suureks abiks eesmärkide saavutamisel.

Kaisa ütles, et tahab osta päris oma viiulit ja stipendium on suureks abiks, et unistuse täitumiseks raha kokku saada.

Kaisa ongi tubli ja väga mitmekülgne ja aktiivne noor neiu. Koolis õpib ta väga hästi: tunnistusel on tal seitsme kooliaasta jooksul olnud vaid üksikud neljad ning ta on lõpetanud kõik klassid kiituskirjaga.

Pärimuskoolis õpib Kaisa nii akordionit kui viiulit ja kevadel saab ta viiuliõppe lõputunnistuse – nii noori lõpetajaid teisi ei ole. Kaisa on sportlik tüdruk, aktiivselt tegeleb ta tuletõrjespordiga. Kaisa on kooli õpilasesinduse president ja Kihnu Kooli hoolekogu liige, ta on kooliürituste korraldamisel aktiivne ja särtsakas. Koolipidudel on Kaisa pidevalt laval – laulab, loeb luuletusi ja meeldejäädavad on tema rollid koolinäidendites.

Alates 2012. aastast on ta kooli kõrvalt leidnud aega ja jõudu olla Vikerraadios iganädalaste kihnukeelse te uudiste reporter ja saatejuht. „Kaisa paistab saatejuhi ametit pidades silma vaikukate küsimuste ja kommentaaridega,“ iseloomustas saate toimetaja Mark Soosaar. Noored saatejuhid Kaisa ja Raigo võitsid „Aasta keelteo 2012“ konkursil ministrite eriauhinna ning said vallavalitsuse tänukirja.

Pärnu zontad toetavad andekaid lapsi oma stipendiumiga 15. korda.

Anu Saare

VALLAVALITSUSES

◆ Väljastati kirjalik nõusolek Palmi elamu, lauda ja Mäe elamu tehnovõrgu muutmiseks (väliskanalisatsioonirajatis). Kahe majapidamise peale rajatakse ühine oma-puhasti;

◆ Anti kolmeks kuuks kasutusse sotsiaalkorteri üks tuba.

VOLIKOGUS

◆ Kinnitati valla eelarvestrateegia 2015-2020 (avaldatud ka valla veebilehel kihnu.ee-dokumentid-eelarvestrateegia);

◆ Kinnitati valla 2015. aasta eelarve (avaldatud ka valla veebilehel kihnu.ee-dokumentid-valla 2015. aasta eelarve);

◆ Valla 2014.- 2017. aasta raamatupidamise aastaaruande auditeerijaks kinnitati Tiina Lindmäe ja Assertum Audit OÜ;

◆ ASile Pharmac anti kasutusse ka siiani nende kasutuses olnud apteegipunkt, asukohaks tervisekeskus;

◆ Muudeti vallavalitsuse struktuuri: alates 01. juunist 2015 koondatakse sekretäri töökoht;

◆ Vallavanem lähetati 24.- 31. märtsini Horvaatias toimuvale õppereisile, eesmärgiks tutvuda sealsete kalurite ja rannakalurlusega. Reisi kulud kannab MTÜ Suurujuk. Vallavanemat asendab lähetuse ajal abivallavanem Taivi Vesik;

◆ Tehti ettepanek Pärnu maakonnaga piirneva mereala maakonnaplaneeringule (planeeringuportaal: <http://parnumeri.hendrikson.ee/>)

Täpsemalt saab vallavolikogu määrustega tutvuda ka Riigi Teataja veebilehel - täpne otsing - KOV terviktekstidest - akti andjaks valida Kihnu Vallavolikogu

Kihnu kivilaeva mudel ootab tuge

Kihnu Mere Selts on juba kuus aastat tegutsenud selle nimel, et taasehitada kunagine Kihnu kivilaev. Esialgu suure laeva jaoks rahalisi võimalusi pole, kuid sooviks on valmis ehitada elusuurusest kümme korda väiksem ehk peaaegu kolmemetrine Kihnu kivilaeva mudel.

Ettevõtmise algataja Oriselja Reeda südameasjaks on Kihnu merepärandi säilitamine. “Kõik teavad, et Kihnu naised laulsid, kutsusid kõrte ja tegid näputööd, aga et ka Kihnu mehed tegid palju, seda nii väga ei teata,” ütles ta. Sada aastat tagasi oli Kihnu saarel pea 70 isehitatud purjelaeva, mida kasutati põhiliselt kivide veoks Pärnu, Liibavi, Riiga, Tallinna ja mujale, kuhu oli ehitusteks kive vaja ning kivide vedu oligi üks suuremaid elatusallikaid. Kõik need laevad olid saare oma laevameistrite poolt valmis ehitatud. „Kuna sel ajal ehitati laevu koos ja ühtse eesmärgi nimel, siis me soovime ka seda laeva teha Kihnule ja kõigi meremeeste mälestuseks,” rääkis Reet. Tema hinnangul peaks olema kihnlaste jaoks auasi, et väikesel saarel nii võimas merepärand on, samal ajal kui teistel väikestel saartel ja rannarahval midagi säärast vastu panna ei ole.

Laevamudeli ehitus maksab 7500 eurot ja igaüks, kellele idee meeldib, saab internetilehekülje www.hooandja.ee keskkonnas laeva ehitusel abiks olla. Annetused algavad 10 eurost ja võimalik on panustada kuni 500 eurot. Kõigile, kes tegevusele öla alla panevad, pakume ka vastu kingitusi ning kõigi annetajate nimed märgime ära kodulehel ja jõujaamas tänutahvlil.

Paraku ei kogune eurod nii karmesti kui *like*’d Facebooki lehel. Pühapäeva õhtuks oli vajaminevast rahast

koos 30%, millest suurem osa annetati pärast Reeda Terevisioonile antud intervjuud. Lõviosa annetajatest on täiesti võõrad inimesed.

Reet ütles, et iga väike panus on suureks abiks ning ei tasu mõelda, et annetatud kümneeurone väike või tähtsusetu oleks. „Juba see annab palju jõudu, et keegi toetab ja on mõtetega koos meie ettevõtmisega,” lausus Reet. Eks selle algatuse toetamine aitab selgitada, kas Kihnu inimesed laevamudelit üldse tahavad ja vajavad.

Annetamiseks on aega 4. maini ja kui selleks ajaks vajaminevat summat kokku ei saa, kantakse raha annetajatele tagasi. „Inimestel ei ole mingit riski raha tulde lennutada. Kui nii palju raha ei kogune, seda muuks otstarbeks kasutada ei saa ja kõik saavad oma annetuse tagasi,” rääkis Reet.

Kihnu Mere Selts on kuus

aastat tegutsenud, et Kihnu kunagi kivilaeva saaks. Ettevõtmine on võtnud aega ja edasi on liigutud samm-sammult. Kuna ühtegi kivilaeva ei ole säilinud, koguti kivilaeva jaoks kõikvõimaliku materjali ja nüüdseks on valmis joonised ning võetud laeva ehitamiseks hinnapakumised.

Lihtsaim viis päris kivilaeva ehitamiseks on teha autentne laevamakett, mis on originaalist kümme korda väiksem, kuid millel on kõik detailid täpselt paigas. Samuti on seltsil plaanis mudeli ehitus dokumenteerida ning välja anda Kihnu kivilaeva ehitamise õpik. „Kui kunagi päris laevaehituseks läheb, keerame õpikust lehte ja ehitame laeva valmis või siis teeb seda paarisaasta pärast keegi teine,” ütles Reet.

Reet rääkis, et kivilaeva väiksem veli on merel laeva-

tatav ja seda saab demonstreerida kas merepeol või teistel üritustel. Esialgu jääks laevamudel Kihnu Mere Selti koduks saanud jõujaama, kus kõik saavad seda imetlema tulla.

Kihnu kuulsam laevameister Enn Vahkel soovis, et tema mälestuseks saaks Kihnu püsti pandud ausamas. Reeda hinnangul saaks kivilaev mälestusmärgiks ja austusavalduseks kõigile Kihnu saare laevameistritele ja meresõitjatele. „Kanname üheskoos edasi kihnlaste merepärandit, et ka saja aasta pärast teataks, millised laevad olid need Kihnu kivilaevad ja millised vaprad mehed nendega laineid löikasid.“

Plaanide kordaminemisel valmib laevamudel tänavu augustikuiseks muinastulede ööks.

Anu Saare

20. märtsil kogunes muuseumisse esimesele kokkusaamisele grupp inimesi, kes on otsustanud kätt proovida traditsioonilisel viisil nahaparkimises.

Tänapäeval on olukord Kihnus selline, et loomade nahku kodusel viisil praktiliselt enam ei pargita. Paljudes kodudes on tallele pandud soolatud lamba- või vasikanahku, aga kui pika aja jooksul parkimiseks ei lähe, siis visatakse ka need nahad lihtsalt minema. Mõned talupehmed või –naised saavad nahad Kihnust välja parkalile parkida.

Kihnu muuseumi poolt ellu kutsutud koolituse eesmärgiks on hääbuva käsitööliigi – nahaparkimise – oskajate arvu suurendamine. Soov on, et väärtuslikku ressursi – loomanahku – kasutatakse ja vääringdatakse. Nahk on alati olnud väärtuslik materjal, millest on valmistatud rõivaid, jalatseid ning palju erinevaid töö- ja majapidamis-, mängu- ja muusikariistu.

Kihnu saarel oli vanasti parkimisoskus üldine: iga pere parkis oma loomanahad kodus. Sellega tegelesid peamiselt mehed, sest suur-

te nahkade juures läheb vaja suurt füüsilist jõudu. Väiksemaid nahku parkisid rohkem naised. Alles Eesti Vabariigi ajal hakkasid mõned vilunumad parkima nahku ka tellimustööna. Kõrgelt hinnatud parkal oli Juhma Mitta e Mihkel Köster Juhma talust, kelle juurde isegi mandrirahvas tõi nahku parkida.

Theodor Saar on 1943. aastal kirja pannud, et kõige rohkem tarvitatakse Kihnus vasikanahku: „Tarvitatakse ka lehmade, härgade ja hobuste nahku, kuid neid loomi on vähe tappa. Vasikaid on aga igal perel üks igal aastal. Rohkem saadakse veel lambanahku. Sigade nülkimist esineb harukordadel, sest nahata sealihalt „ei ollõ kellegi njagu”. Har-

te nülitakse ka kasse ja koeri. Koeranahast rihmad on eriti sited. Koeranahk on ka parim trumminahk. Linnudest kuuluvad nülkimisele luigid, harva vist ka emakosklad. Kõrgelt hinnatud parkal oli Juhma Mitta e Mihkel Köster Juhma talust, kelle juurde isegi mandrirahvas tõi nahku parkida.

Ulkutest tulevad arvesse ainult hülged ja jänesed. Hülgenahkade osatähtsust võib võrrelda vasikanahkadega, aga jäneseid on üsna vähe. Üksikud mehed on hülgekarusnahast valmistanud vesti seljataguseid. Varem kui mehed suitsetasid piipe, tarvitati hülge karusnahast tehtud tubakakotte.

Hülgekoibadest tehakse „luõbu” – karusnahast jalatseid. Varem konserveeriti kuivatatud hülgenahku ja

–loibi suitsus. Pärast pike-maaegset suitsumist kõlbasid nahad juba tarvitada.”

Meie kutsusime koolitusele juhendajaks ning nõustajaks Kristina Rajando, kes on kunagi ise Kihnus nahaparkimist õppimas käinud, teab ja oskab vahet teha ning väärtustada just Kihnu meistrid Härma Roosi ja Tällemäe Leida.

Esimese päeva loengutes oli palju üldkultuurilist ja silmaringi avardavast: kas teadsite, et sõna raha algallikaks on olnud skraha ehk karusnahk? 16. sajandi kroonikate järgi oli kauba väärtuse mõduks oravanahk, mis võrdus ühe hõbekopikaga.

Kuidas töödelda toornahka

nii, et valmis nahk oleks kui vana paindub ega tõmbuks kõvaks, niiskudes ei mädaneks ning oleks vastupidav ja kasutamiskõlbulik?

Ettekujutus naha töötlemisest sai selgemaks, kui oli me vaadanud ära õppefilmi traditsioonilisest nahaparkimisest Gotlandil. Igal töötlemisetapil on oma ülesanne naha teatud omaduste saavutamiseks. Pärast filmi vaatamist tundsid mitmed kursusele tulnud nooremad ja parkimisega mitte kokku puutunud inimesed, et võib-olla ei saagi nii keerulise asjaga hakkama. Roosi jälle julgustas, et kui juba pihta hakata, siis ei ole seal keerulist mitte midagi. Järgmisena vaatasime filmi kodusest nahaparkimisest, kus peategelaseks ja parkijaks on Härma Roosi ise.

Parkimine on nahakiudude küllastamine parkainega kogu naha ulatuses. Parkaineid esineb erinevates taimedes ja puudes, aga Kihnus on enamasti parkimiseks kasutatud pajukoort.

Pargipao tunneb ära krobelle ja ümarate lehtede järgi. Kevadel on küll koor lahti ja hea seda koguda, aga puul ei ole lehti, mille järgi teda hõlpsalt eristada teistest pajuliikidest. Siin tulid meile appi Leida ja Roosi, kes tunnevad õige puu ära ka üldkuju ja koore järgi. Ühe lambanaha parkimiseks kulub 5-6 kg kuivatatud pajukoort.

Plaani järgi paneme lambanahad parki augusti esimesel nädalal. Lisaks pajupargile teeme läbi ka parkimise maarjajääga (*muarjasõga*) ja hapatisega (*apatusõga*), kus nahakiude mõjutatakse rukikijahu käärimisel tekkinud fermentidega.

Muuseum soovib üles kirjutada jutte jm pärimust nahaparkimise kohta Kihnus. Kaugemaks sihiks on välja anda Kihnu nahaparkimise käsiraamat. Palume lahkelt endast teada anda, kui olete nõus oma teadmisi jagama!

Noodi Maie

Eelvalimisi viivad läbi Teele, Veronika ja Maie. Foto: Arvo Täll

Riigikogu valimistest Kihnus

Kihnus osales riigikogu valimistel 353 hääletajat, valimisnimekirjadesse kantud 592 inimesest võttis valimistest osa 59,6% valimisõiguslikest kodanikest.

Pärnumaal oli osalusprotsent 60,6 ja Eestis tervikuna 64,2%.

Meie valimisjaoskonnas anti kandidaatidele täpselt 100 e-häält, millest rekordilised 40 e-häält sai Annely Akkermann. Väljaspool elukohta käis valimas 36, kodus hääletanud oli 12 ja valimisjaoskonnas täitsid sedeli 205 valijat.

Kehtetuid sedeleid oli Kihnus seitse – number oli parandatud või oli märgitud kandidaadi number, kes ei kandideerinud Pärnumaa ringkonnas.

Liikumised rahvastiku-registris 2014. aastal

Kihnu hääled jagunesid erakondade vahel järgmiselt:

- Isamaa ja Res Publica Liit 121 (kõikidest häälest 35 %)
- Eesti Reformierakond 68 häält (19,7%)
- Sotsiaaldemokraatlik Erakond 53 häält (15,3 %)
- Eesti Keskerakond 49 häält (14,2 %)
- Konservatiivne Rahvaerakond 36 häält (10,4%)
- Eesti Vabaerakond 15 häält (4,3 %)
- Rahva Ühtsuse Erakond 4 häält (1,1 %)
- Eestimaa Rohelised, Ühendatud Vasakpartei ja Iseseisvuspartei said 0 häält.

Üleriigiliste valimistulemustega võrreldes, kus võitis Reformierakond 27,7 % tulemusega, jäi Reformierakond Kihnus teiseks (19,7 %). Kihnus võitnud IRL (35 %) sai üle Eesti alles 4. koha (13,7 %) ja Annely Akkermann seekord Riigikokku ei pääsenud.

Kõige rohkem kihnlaste hääli kogunud kandidaatide esiviisik:

- Annely Akkermann 114
- Toomas Kivimägi 49
- Kadri Simson 46
- Mart Helme 34
- Mark Soosaar 32

Arvo Täll

Kihnus vallas sündis 2014. aastal neli last: Egert Hendrik Anniko, Kairi Kõiv, Isabel Arjakas ja Kren Kalda.

Neljast lapsest kaks on 2015. aasta märtsiks juba Kihnust välja kirjutatud.

2014. aastal suri 7 inimest. Kihnu valla registrisse lisanud 19 isikut ja välja kirjutas end 37 isikut, viis isikut liikus vallasiseselt.

2015. aasta jaanuari seisuga on Kihnu valla registris 695 inimest, aasta tagasi samal ajal oli vallas sisse kirjutatud 715 inimest.

Kihnu puisniidud – taastamist väärivad elupaigad

Kihnu saar on saanud oma ainulaadse kultuuri, käsitöö ja rahvalaulikutega kuulsaks Eestis ja kaugemalgi.

On ju siinse elu omapära jõudnud isegi UNESCO maailmapärandi varamusse. Vaikimisi hinnatakse väärtuslikuks ka Kihnu loodust. Kui tulevad külalised, siis viiakse neid ikka autokastis majaka juurde, kust avaneb kaunis vaade rannale ja merele. Majutuskohadki on suuresti mere ääres, kus nauditakse rannamõnuseid ja hingatakse terviseks männimetsa puhast õhku. Kooskõlas looduslähedase eluviisi ja lugupidava suhtumisega kõigesse elavasse on Kihnus sadade aastate vältel kujunenud esinduslikud pärandmaastikud, mis on elanikele nii omased ja igapäevased, et neid ei panda nagu tähelegi ning mõnikord ei osata ka väärtustada.

Nende niinimetatud pärandehk poollooduslike koosluste hulka kuuluvad Kihnus eelkõige ranna- ja puisniidud. Pärandkooslusteks nimetatakse neid seetõttu, et nende looduslik rikkus on tekkinud väga pika aja jooksul järjepideva majandamise tulemusel ning need kaunid maastikud, aga ka majanduslik väärtus (saadav hein, värvi, toidu- ja ravimtaimed, kasevihad jne.) on nagu põlvkonnalt põlvkonnale pärandatav vara. Poollooduslikeks nimetatakse aga selliseid elupaiku seepärast, et inimene muudab reeglina neid vaid niitmise ja karjatamise teel.

Pärast kolhoosikorra kadumist, mil oluliselt vähenes loomapidamine, hakkas nende niitude olukord aegapidi halvenema. Kui ranna- niitudel lakkab karjatamine ja niitmine, saab võimust piliroog, puisniitudel toob niitmise lõppemine kaasa võsatumise ja lõppkokkuvõttes metsastumise.

Rannaniitude olukorda saarel on veidi aidanud parandada loodushoiutoetuste abil taastunud karjatamine saare lõuna-, põhja- ja kirdeosas.

Puisniitude puhul võib täheldada aga taandarengut – eraloomapidamine väheneb, inimesed vananevad ja ei jõua enam niita ning mitmetelgi esinduslikel puisniitudel on niitmine asendunud karjatamisega. Väärikad taluperenaised on nuktalt kurtnud, et niitsid vanavanemad, niitsid vanemad, aga mina enam ei jõua...

Kihnu puisniidud on mitmeski mõttes ainulaadsed. Tulenevalt saare mullastikulistest omadustest ei ole siin sed puisniidud mitte tamme- ga nagu enamus väärtuslike puisniite mandril ja Lääne-Eesti saartel, vaid siin valitsevad kased ja sanglepad. Omanäoline on ka puisniitude paiknemine enamasti talude vahetus läheduses, mistõttu näiteks Linakülas moodustavad nad majade ja rannaniidu vahele pideva võõndi.

Üks tuntumatest ja väärikamatest kihnlakest – Theodor Saar, on „Kihnu raamatus” oma kodukohta nime- tanud paradiisiaiaks, kus pesitses arvukalt linde, kust kevadel sai kasemahla, suve läbi tuppa vaasi erinevaid õitsvaid lilli, sügise poole marju, seeni, sarapuupähkleid. Kihnu omapäraks on olnud kevadine ja sügisene puisniitude riisumine, kogutud lehed sobisid lauta loomadele allapanuks. Ja see pole puisniitude kasutusviiside täielik loetelu.

Puisniitude olukord pole halvenenud mitte ainult Kihnus, vaid nende pindala on drastiliselt vähenenud üle Eesti. Praegu niidetakse neid vähem kui 1000 hekta-

ril. Samas on nende tähtsus loodusväärtuste hoiu seisukohast ääretult suur. Kõigist Eestis kasvavatest õistaime- liikidest kasvab puisniitudel ca 40 %, nende seas arvukalt haruldasi liike. Ka Kihnu puisniite ehivad suvel mitmed käpalised ehk kodumaised orhideed.

Selline kõrge liigirikkus ja maastikuline ilu on meie puisniidud teinud tuntuks ja hinnatuks kogu Euroopas. Nii kuuluvad puisniidud Euroopa Liidu looduskaitse dokumentides eriti väärtuslike elupaikade loendis. Ja ega neid Euroopas peale Eesti suurt enam olegi, vaid Rootsis ja Ahvenamaal on säilinud mõned üksikud puisniidukooslused. Seetõttu tunnevad nende saatuse pärast muret väga paljud loodusesõbrad, keskkonnaorganisatsioonid ja teadlased.

Käesoleval aastal on Keskkonnaameti ja Pärandkoosluste Kaitse Ühingu eestvedamisel algatatud puisniitude taastamiseks LIFE-projekti kirjutamine. Kui Euroopa Komisjon selle toetamise neid vähem kui 1000 hekta-

malik saadava raha toel taastada puisniite ka Kihnu saarel. Kui arvestada sellega, et Eestil on plaan puisniidud kui inimese ja looduse koostöös sündinud maastikud esitada ka UNESCO maailmapärandi loendis, võib ühel päeval juhtuda, et Kihnu saarel on ette näidata koguni 2 selliselt väärtustatud kultuuri- ja loodusnähtust.

Lähiajal hakkab Keskkonnaameti ja Pärandkoosluste Kaitse Ühingu saatma maomanikele kirju kaasamaks neid puisniitude taastamise projekti ja kui on omanikke ning hooldajaid, kes juba ise oleksid huvitatud osalemisest, siis võiks sellest teada anda e-maili aadressil pky@zbi.ee või postiaadressil Tartu 51003 Struve tn. 2, Pärandkoosluste Kaitse Ühing või tel 5 879 2736.

Eelteadmiseks niipalju, et kui projekt väärrib rahastamist, on ette näha praeguse taastamistoetuse olulist kasvu ning projekti vahenditest puisniitude taastamiseks ja hooldamiseks sobiliku tehnikaka soetamist.

Pärandkoosluste Kaitse Ühing

Surmavatest möödasõitudest ja valesti hinnatud ohtudest

Liikluses on aasta alanud väga traagiliselt ja muretsmiseks on põhjust küllaga.

Talvised teeolud vahelduvad sügis-kevadistega, mis nõuavad liiklejatelt pidevat tähelepanelikkust.

Kahe kuuga on Eestis liiklusõnnetustes hukkunud kahetsusväärselt palju inimesi. Kokku on 20. märtsi seisuga elu maanteele jätanud 17 inimest ja neist kuus Pärnumaal.

Meie maakonna kuuest hukkunust neli kaotasid elu möödasõidul toimunud kokkupõrke tagajärjel. Muidugi on põhjused detailides erinevad, aga üks on kindel: ühelgi juhul polnud tagatud möödasõidu ohutus.

Nii korduvad õnnetuste põhjuste loetelus tegelikusest paremaks hinnatud teeolud, vale sõidukiirus, vastutuleva auto liikumiskiiruse alahindamine või hoopis hajutatud tähelepanu.

Üks on kindel: ühelgi juhul polnud tagatud möödasõidu ohutus.

Liiklustihedus hommi-kustel ja õhtustel aegadel on põhimaanteedel väga suur ning möödasõidumänoöver sellises olukorras on äärmiselt ohtlikud. Neid ohte tuleb kõigil sõiduki-juhtidel teadvustada.

Selleks, et kõik pereliikmed ja sõbrad tervena hommikul tööle ja õhtul koju jõuaksid, saame me ise väga palju ära teha.

See, kuidas me tänava-
tel ja teedel käitume, saab

alguse meie hoiakutest. Autokoolides on liiklusohutus algajale juhile tuttav teema, aga alles realses olukorras kogemuste omandamisel võib riskide hindamine olla puudulik.

Samas autos liiklevatel inimestel tuleks ohtlikke liiklusvõtteid kasutavale juhile meelde tuletada, et paneb ohtu ka nende elu.

Lisaks sellele tuleb politseile teada anda maanteel liikuvatest kahtlaste sõiduvõtetega juhtides. Ühiselt pingutades saame muuta pilti, mis meie liikluses täna kahjuks valitseb.

Endast ja teistest lugupidav liikleja teab, et:

- liigeldes tuleb järgida liiklusreegleid ja liigelda teeoludele vastavalt

- ei tohi halbade teeolude tõttu loota oma sõiduki elektroonilisele abivahenditele ja uhiuutele rehvidele

- kui tunned, et teeolud on väga halvad ja ei ole oskustest kindel, jätta võimalusel oma sõit tegemata

- kergliiklejana ole alati nähtav (helkur, valgusallikas, helkurvest) ja kasuta võimalusel kergliiklusteed

- kaasliiklejatesse tuleb suhtuda lugupidavalt, isegi nende eksimuste korral

- oma viisaka käitumisega ole eeskujuks kaasliiklejatele

- aeglaselt sõuad kaugele jõuad ehk piirkiirus on kasutamiseks ideaalsetes tee- ja ilmastikuoludes, mida Eestis leiab harva

Turvalist liiklemist!

Tõnu Kivis,
Pärnumaa
konstaablijaoskonna juht

Lõika oma õunapuud viljakandvateks

Märtsikuu viimasel pühapäeval kõneles Jaak Tomson Kihnu rahvamajas õunapuude lõikamisest, hooldusest, väetamisest, kahjurite tõrjest, viljapuudest ja marjapõõsastest. Suurte kogemustega praktik jagab oma tarkusi ka lehelugejatele.

Millal on õunapuude lõikamise õige aeg?

Õunapuid ei lõigata alates pungade puhkemisest kuni täislehe faasini (tavaliselt maist augustini), vesivõsuid võib lõigata aastaringelt. Noori, kuni 2 cm vesivõsuid saab eemaldada rebimise teel, aga arvestama peaks, sel juhul kasvavad sügiseks uued võrsed ja noored võrsed ei arene kõik üheagselt.

Parema efekti saavutamiseks peaks võrseid suve jooksul mitu korda eemaldama - niimoodi pidevat lõikust saanud õunapuud kannavad erakordselt ilusaid ja suuri õunu. Kuna aga selliseks „mängimiseks“ pole tavaliselt aega, siis võib kevadel vesivõsud rahulikult kasvama jätta ja asuda nende eemaldamise kallale alles augustis.

Augustiks on õunapuude vegetatsiooniperiood läbi saanud ja pärast vesivõsude äralõikamist uusi võsuid sel aastal enam ei kasva. Küll tuleb aga sama töö ette võtta igal järgneval sügisel. Soovitangi lõigata sügisel, sest talvel külmaga oksad puituvad ja kevadel on neid juba palju raksem lõigata. Sügisene lõikamisperiood kestab tavaliselt jõuluden.

Kui kaua lõigata saab, sõltub ilmast, umbes 15 külmakraadi juures ei ole hea puud puutuda - las puhkab! Kuskil viie aastaga on võimalik kujundada noorenduslõikuse saanud õunapuust puu, mis silmale ilus vaadata ja millest saab ka vilju noppida. Puu kujundamine tähendab seda, et igal aastal ei lõigata mitte ära kõik vesivõsud,

vaid osadest vesivõsudest arendatakse uusi viljaoksi. Noorenduslõikus ju seda tähendabki, et aktiveeritakse uinuvatest pungadest välja võrsed, millest uued viljaoksad kujundada.

Õigesti lõigatud puu peaks välja nägema kui vihmavari. Kuna õunapuu on „päikeselamb“, siis kujundamise käigus ei jäeta kahte oksa kohakuti, sest muidu alumine oks ei saa piisavalt päikest. Vihmavarju kuju saavutatakse, kui puid kujundada nii, et oksad kasvavad kaarega tüvest kaardudes tipust alla poole.

Miks on vaja et oksad kaarduksid tipust allapoole?

Õunapuu saab juurtest toitja mineraalaineid, mis liiguvad mööda puu säsi üles puu lehtedesse. Lehtedes toimub fotosünteesprotsess, mille tulemusena valmistatakse veest ja süsihappegaasist valgusenergiat kasutades glükoos ja hapnik.

Ainevahetuse käigus tekitavad kasvuained, mis on raksed ja liiguvad mööda koort allapoole. Sinna, kus kasvuaained rohkem, arenevad viljad. Otse loomulikult täituvad raksete kasvuainetega kõige enam rippuvad oksad. Seega ei lõigata õunapuid mitte lihtsalt ilu pärast vihmavarjukujuliseks, vaid ikka selleks, et saada ilusaid, suuri ja väga maitstvaid õunu. Pärast õunapuu lõikamist muutub paremaks ka õunte maitse kvaliteet, sest nüüd, mil oksad ei varja enam päikest, tunneb iga õun end ladvaõunana

Palju kurdetakse, et rippuvad oksad segavad muru niitmist. Olen näinud aedu, kus puud on kujundatud liiga laiaks. Neljameetriste hargnevate okstega puu alt on tõesti raske niita, kuid selleks et paremini niita, ei pea tingimata koos traktoriga ise puu alla ära mahtuma. Kui puu kujundada nii, et

oksad kaarduvad maa poole juba pooleteist meetri kauguselt tüvest, siis on võimalik niidukiga praktiliselt puu tüveni sõita, ise võra alt välja jäädes. Arvan, et koduaia ilu just seisnebki madalates õunapuudes, millel maani rippuvad õunu täis oksad.

Mis on õunapuude noorendamine?

Selleks et saada õunapuult maitstvaid õunu, peame ostma õunapuu istiku, mis on juba poogitud nn. sordiõunapuu- valge klaar, kuldrenett jne. On inimesi, kes väidavad, et õunapuude lõikamine on loodusele vahele segamine, aga tegelikult on ju pookimisega juba vahele segatud.

hakkab pihta alt ülespoole. Raamatu järgi toimides saadi lõpuks 4-5meetri kõrgused „palmipuud“ Viimased kolmekümne aastaga on aga jõutud tõdemuseni, et õunapuud kasvavad ladva arvelt. Poogendil puudub see teadmine, kui suureks ta võiks kasvada. Seepärast ta ladvast muudkui kasvab, aga juurekava ei ole nii suur, et jaksaks kogu lehemassi mineraalainete ja veega ära toita. Nii hakkabki puu kuivama, ladvast samal ajal päikesepoole kasvades.

Õunapuu latva mindi saagima nii teadmiste kui ka tehnika arenedes, sest ega Družbaga ju keegi puu otsa ei roninud ja ka käsisaega on jämeda tüve saagimine vaevaline. Niipea kui võtta aga maha puu latv, on võimalik puud sõna otseses mõttes noorendada. Meeletu hooga hakkavad arenema vesivõsud. See on puule väga hea, sest paneb uue hooga käima puu ainevahetuse.

Vanal puul hakkab isegi koor uuenema ja kuigi tarkavatest vesivõsudest tuleb enamuse ära lõigata, saab kasvama jäetud võsudest

arendada aastate jooksul täielikult uued viljakandvad oksad. Vanemaid puid, mida olen noorendanud, on 50-70 aastased. Noorenduslõikusega tuleks aga alustada juba 20 aastaste puudega. Pärast noorenduslõikust võib olla, et puule kasvab liiga suur padrik uusi oksa. See on tingitud sellest, et vanasti kui olid külmad talved, siis poogiti puid ka väga tugevakasvulistele Siberi sortidele. Vesikasvude arengut saab vähendada, kui osad kasvad alles jätta ja talvekuus arendad neist järgmise rinde oksad, mis alumisest rindest pool meetrit kõrgemal.

Kui panna õunapuu seemnest kasvama, siis puu jääb madalakasvuliseks. Selliseid hapu- või isegi kibedaviljalisi puid teatakse kui metsõunapuid. Nii pea, kui puu on poogitud, on vaja ka puule kasvamiseks abi osutada. Olen näinud õunapuuaedu, kus pole inimese käsi vahele seganud. Sellises hooletusse jäetud aias kasvatab õunapuu oma tüvele vale nurga all oksad, mis tüve lihtsalt lõhki rebivad - see puu on hukule määratud..

Vanem kirjandus õpetab, et õunapuudel tuleb ära lõigata kuivanud ja ristuvad oksad. Väga õige! Miks aga tekib ühtäkki puule suuri kuivanud oksa? Okste kuivamine

ei ole kõige normaalsem, sest see on juba kui kirurgiline puu päästmine. Aga kui puu on aastaid lõikamata, tuleb ta opereerida. Mõned aednikud väidavad, et kõndistama ei peaks ühel aastal korraga, vaid pigem igal aastal natukene. Mina isiklikult olen vastupidisel arvamusel, sest ei tahaks mitme aasta jooksul näha poolikut ja õnnetut puud. Puud saagides tean juba ette, kuhu järgmisel aastal kasvavad uued oksad, peremees aga seda veel ei näe. Seetõttu püüan eelseisvaks puuoperatsiooniks inimest põhjalikult ette valmistada ja soovitan igaks juhaks aiaomanikul ka validoolitabliet keele alla panna. Puud aga muutuvad rõõmsaks juba esimesel suvel, kasvatades pähe uhked vesivõsumütsid. Et vältida kirurgiat puude kallal, tuleb hakata puid lõikama sellest hetkest, mil ta on maha istutatud. Igal aastal oksakääridega pisut puud kujundades, võte kindel olla, et mitte kunagi ei pea sellise puu kallale saega minema.

Mida vanem puu, seda parem maitse kvaliteet

Tihti peale arvatakse et kui puu on vana, siis võtame ta maha ja istutame uue. Uusi puid peab ka kindlasti istutama. Aga uutest puudest saavad rõõmu pigem järeletulevad põlvned. Õunapuu vilja maik saab küpseks, kui ta on umbes 20 aastane. Mida noorem puu, seda toorem maik. Kui tihti peale võrreldakse vana head „Valget klaari“ noore klaariga ja arvatakse, et need tänapäeva sordid ei kõlba enam kuhugi, siis tegelikult polegi sordis viga, vaid puu nooruses. Poola õunapuuaiaid on saagikaimad 15-20 aasta vanuses, seega ei saa Poola õun oma nooruse tõttu maitseomadustelt võistelda meie oma küpse eestimaise õunaga.

Jaak Tomson

Kaherattalistega kevadele vastu!

Järk-järgult lähevad päevad pikemaks ja ilmad soojemaks ning seoses sellega on juba nii mõnedki meie seast talvekorterist välja otsinud oma jalgratta. Siinkohal oleks mõistlik meelde tuletada ka mõned reeglid ja tähelepanekud seoses jalgrattaga liiklemisega.

Selleks, et jalgrattaga teel liigelda võiks, peavad tal olema töökorras pidurid ja signaalkell, ees valge ja taga punane ning vähemalt ühe ratta mõlemal küljel kollane või valge helkur. Pimedal ajal või halva nähtavuse korral sõites peab jalgrattal põlema ees valge ja taga punane tuli.

Iseseisvalt võib teel liigelda vähemalt 10-aastane laps, kes on läbinud koolituse ning omab jalgratta juhilube. Neid tuleb kaasas kanda 10–15-aastaselt liiklejal. Samuti on kuni 16-aastastel jalgratturitel kohustus kanda kinnirihmatud jalgrattakiivrit. Kiiver on vajalik jalgratturi enda elu ja tervise kaitseks ning kuigi kohustus kiivrit kanda on kuni 16-aastastel, soovitatakse seda teha ka täiskasvanud jalgratturitel.

Lisaks jalgratastele ilmuvad kevadel liiklusesse taas ka mopeedid ehk rahvakeeli rollerid.

Peaaegu vajalikuks meelde

tuletada, et mopeedijuht peab olema vähemalt 14-aastane ning omama ka mopeedi juhtimisõigust. Kindlasti peab mopeed olema tehniliselt korras, kehtestatud korras registreeritud, omama kehtivat kindlustust, juht ja sõitjad peavad kandma kinnirihmatud motokiivrit ja alla 12-aastast last ei tohi sõidutada mopeedi tagaistmel.

Selleks, et sõidurõõmu jätkuaks teile terveks suveks tuleb kindlasti läbi mõelda, kus ja kuidas te oma kaherattalisi hoiate. Kui lahkute oma jalgratta juurest, kas või hetkeks, lukustage see kindlasti. Samuti tuleb jälgida, kas koht, kuhu te jalgratta või mopeedi ööseks jätate, on ikka turvaline. Tõenäoliselt te tunnete ja usaldate enamikke oma naabritest, kuid hoovi või lukustamata trepikotta pääseb sisse igaüks, ka see inimene, kellel võib-olla kõige paremad kavatsused ei ole. Seetõttu soovitatakse kindlasti kortermaja elanikel võimalusel trepikodasid lukustada või siis trepikodadesse jätetud jalgrattad lukustada.

Kaunist ja turvalist kevadet soovides,

Anni Pallas,
noorsoopolitseinik

“Kenä kodo 2015” ootab 31. maini ettepanekuid

Heakorrakonkursi „Kenä kodo“ eesmärgiks on propageerida kodu- ja kodukaunistamise ideed, aidates seeläbi kaasa valla üldise heakorrasatuse parandamisele.

Hinnatakse kinnistute heakorda ja ettepanekuid on võimalik teha kahes kategoorias: eluhooned ja ettevõtted/ asutused.

Kinnistut, millele on konkursi võitja tiitel omistatud, ei saa uuesti esitada enne kolme aasta möödumist.

Ettepanekud palume esitada vallavalitsusele.

18. aprillil külastavad Kihnut Tallinna Lõõtsaklubi,

eesotsas Juhan Uppini ja Pärnumaa Lõõtspillihaigete Selts, eesotsas Peeter Joosepiga ja ligi 30 tepo-tüüpi lõõtsamängijat.

Toimub ka kontsert „Kas mäletad kevadet õites“ ja tantsuõhtu Kurasel. Kõik on oodatud.

Lõõtsamänguhuvilised, kes soovivad ise proovida pillimängu, on oodatud juba päeval Kurasele pilli mängima.

Rohkem infot saab Reedalt ja kuulutustelt, mis peagi üles saavad.

Vana aadlus, vana aadlus, aris see on
Meie aadlus, see on aadlus, see on aadlus
Meie aadlus, see on aadlus, see on aadlus
Meie aadlus, see on aadlus, see on aadlus

Laupäeval,
11. aprillil
kell 19.00
Tõstamaa
rahvamaajas

laendatud koosseisus

12. aarepida

Lustlike viisidega
maalt ja merelt
tulevad meid tervitama

HARK,
TIPMALTS,
AUDRU JÕELAEVANDUSE PUNT,
KIHNU POISID,
MANIJA POISID

Tule ja veeda üks tore ning lõbus õhtu koos meie ja oma sõpradega!

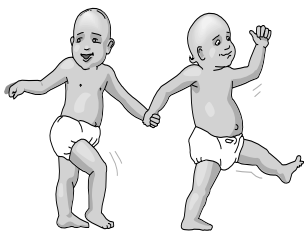
Need kes riietuvad merestilis, pilet 5 eur. Teistel 8 eur.
Laudade broneerimine: 5 342 8302 Relika
(broneering kaotab kehtivuse 20.30)

Taas avatud
KILDANKRUK
SADAMAKÕRTS

Klassikaline massaaž
Jaaguranna Lillelaagris E-P

Helista ette ja lepime aja kokku
Jaak Tomson T: 55563639
www.jaaguranna.ee

Vabandame hilinenud
õnnesoovi pärast,
kuid uskuge, see toob
veelgi rohkem õnne!

Palju õnne!

Janely Sutt'i ja Andero Kalda perre
sündis 8. detsembril 2014 poeg Kren Kalda.

Aprillikuu sünnipäevalapsed

1. aprill

Rita Sarapik (Tika) 50

3. aprill

Leili Leholä (Aadu) 60

5. aprill

Leili Joala (Kaevandu) 73

Urve Vesik (Kurve) 55

6. aprill

Ivo Alev (Tõnismäe) 55

8. aprill

Maria Laanemets (Tammiku) 81

11. aprill

Wilma Metsa (Tõhvri) 71

13. aprill

Selma Türik (Maantee) 84

22. aprill

Mihkel Kent Reesalu (Kordoni) 60

24. aprill

Elvi Vesik (Kallju) 72

25. aprill

Theodor Vesik (Maantee) 78

28. aprill

Anne-Mari

Buravkova (Uusmaja) 75

Uno Karotamm (Juhani) 55

Tule talgutele!

2. mail 2015

KOGUNEMINE 10:00

LEMSI KÜLA – Kallase pood

Piälik Ruudu Mari

LINAKÜLA – Tervisekeskus

Piälik Kopli Anne

ROOTSIKÜLA – Rootsiküla Puhkemaja

Piälik Sepa Viive

SÄÄRE KÜLA – Kurase pood

Piälik Alametsa Arvo

Kui külavaheline tiir tehtud,
koguneme
Vanarahvamaja platsile (ca 12:00).

KAASA VÕTTA:

nii palju sõpru kui võimalik,
lustlik meel,
vanarahvamaja platsi
riisumiseks reha.

PAKUME:

võimalust ära teha;
rõõmu koos tegutsemisest,
põhjust kodont vällä tulla,
kosutavat kehakinnitust.

Talgutele saab registreerida aadressil www.teemeara.ee

SISEMINISTERIUM

KÜSK

Kodanikuühiskonna
Sihtkapital

KODANIKUÜHISKONNA TOETUSEKS

Teeme ära!